

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2511/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., против туженог „Дом здравља Крагујевац“ из Крагујевца, чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3508/23 од 13.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3508/23 од 13.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3508/23 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3508/23 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1384/21 од 14.07.2023. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев, обавезан тужени да тужиљи, на име накнаде нематеријалне штете услед повреде на раду исплати и на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.07.2023. године, као дана пресуђења, до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете услед повреде на раду исплати и на име претрпљених физичких болова износ од још 400.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од још 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.07.2023. године, као дана пресуђења, до исплате и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 323.350,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у усвајајућем делу, применом члана 164. Закона о раду, чл. 154. и 200. Закона о облигационим односима и чл. 9. и 36. став 1. Закона о безбедности и здравља на раду, обавезан је тужени да тужиљи накнади нематеријалну штету, коју је претпела у виду душевних болова због умањења животне активности, физичких болова и страха услед повреде колена на раду, на радном месту ... у амбуланти туженог, коју је претрпела на тај начин што се приликом проласка кроз амбуланту, на неосветљеном месту, где су се изводили радови преконструисања подних површина, саплела услед различитог нивоа старих и нових плочица, а потом пала и задобила повреду шакве, врата и поглавине, која је квалификована као тешка телесна повреда, услед које је трпела физичке болове и страх интензитета и трајања утврђених из налаза и мишљења судских вештака ортопедске хирургије и трауматологије и психијатрије, као и душевни бол због умањења животне активности за 15%, која се огледа у отежаном дужем седењу, стајању, вожњи аутомобилом, свалачењу и обалечењу, одржавању личне и кућне хигијеном као и раду у повијеном или принудном положају трупца. Штета коју је тужиља претпела је у узрочно последичној вези са пропустом туженог да у складу са Законом о безбедности и здрављу на раду обезбеди одговарајуће безбедне услове реконструкције подних површина и обележи место где се обављају радови, како би скренуо пажњу запосленима и пацијентима на већи опрез приликом проласка кроз реконструисани део. Одлука је донета након оцене да не постоји кривица на страни тужиље, као и да нису испуњени услови за потпуно или делимично ослобађање туженог одговорности за штету.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.)

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 22.06.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је износ од 750.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**